

ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ

τὸ πρᾶ[γμα λαμ]βάνειν ὅλως οὐδ' ὄντιν οὖν.
ἤδη δο[κεῖ μοι πρ]ος[

uersuum xxii restant initia in hunc modum:

70 αἰτεῖν [| οἶμαι μένειν δεῖ [| προσμεινάτω τὸν [| ἐγὼ δὲ περὶ
σοῦ. χαῖρ[ε | <?> καὶ κύ γε [| 75 οὐκ ἔλεγον εὐθύς [| ἀλλ' ἀνδρει-
στέον [| τίνα λόγον αἰεὶ πρὸς[| πολλὰ περὶ πολλῶν [| γῆμαί με
βούλει κα[| 80 φρονήσεως γὰρ τοῦτ[ο | <Γ.> ὦ Μοσχίων, ἄλληγ
μ[| ἔτοιμος εἰ μὴ προστίθ[| ἦν δεῖ λαβεῖν· αὐτ[ός] δὲ [| ἐλευθέραν,
τοῦτο πολὺ [| 85 μόνον κατὰ λόγον [εἰ δ' α[| πρὸς τὸ γένος
ἐστίν· ἀλλ[| εἰ παρθένον δὴ πρότε[ρον | σύμβουλον ἂν καλήῃς [|
αὐτὸς κεκρικῶς [| 90 ἂ δὴ δέδωκας [| μηθεὶς μάτην ε[

<Μο.> τὰ δ' ἄλλ' ἄκουσον· σπ[
εἰς τὴν Ἐφεσον· ἔπεσον [
τῆς Ἀρτέμιδος ἦν τῆς Ἐ[φεσίας
δειπνοφορία τις παρθένω[ν
εἶδον κόρην ἐνταῦθα Φανίου [τινὸς
Εὐωνύμεως.

95

(Γ.) Εὐωνυμεῖς κα[κεῖ τινές
εἰς' ἐν Ἐφέσῳ;

(Μο.) χρέα μὲν οὖν [πράξων παρῆν
ἐντεῦθεν.

(Γ.) ἄρα τοῦ κιθαριστο[ῦ Φανίου
ταύτην λαβεῖν ἐσπούδακ[ας τὴν θυγατέρα
τοῦ γείτονος νῦν ὄντος; ου.ο[

100